

Érkezett:

Személyesen

Atadéskönyvvél/helyi kézbesítéssel

Faxon/e-mailen

Postán

Tudak Kézbesítette

SZEGEDI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
1.	
Érk.: 2016 MARE 31	11 A
Példány: 1	rel: 9x1
Az ügyir. sz.: 54442/2014/18	

Tisztelt Alkotmányíróság

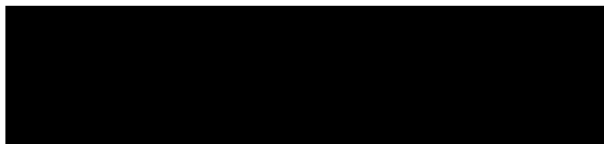
**Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi
Bíróság útján**

Szeged

Tábor u. 4.

6722

alkotmányjogi panasz indítványa

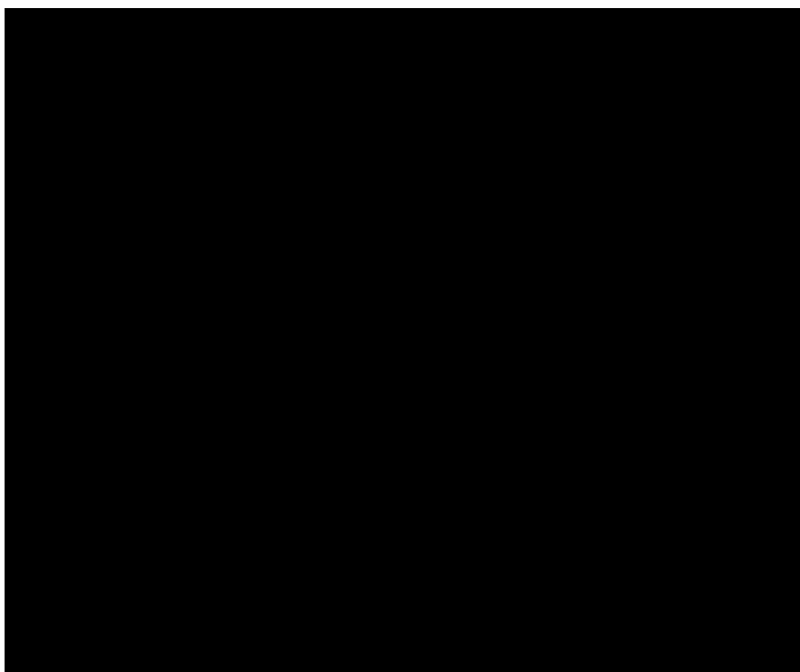
indítványozónak

Képv.:

Csongrád megyei Rendőr-főkapitányság

(székhelye : 6722 Szeged Kossuth L. sugárút
22-24) alperes elleni **5.M.281/2014.sz**

alapperben képviselte és képviseli

Hivatkozási szám: Mü. 27/2014/9.

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/617-1/2016
Érkezett:	2016 APR 13.
Foldány:	1
Melléklet:	9+19 db
Kézeltároló:	X/

[redacted] a szervezet Ptk. 3:29 szerinti törvényes képviselőjeként (F/1. szám alatt csatolva képviseleti jogosultság igazolása) a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 67. § (1) bekezdés f) pontjában foglaltak alapján [redacted]

[redacted] indítványozó, a panasz alapját képező peres eljárás felperese (F/2. szám alatt csatolt meghatalmazás alapján) **nevében és képviseletében eljárva az F/3. szám alatt csatolt meghatalmazással igazolt - jogi képviselő,** [redacted]

[redacted] útján – az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének c) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) elsődlegesen a 27. § alapján, illetve amennyiben a Tisztelt Alkotmánybíróság szükségét látja, úgy a 28. §-ban biztosított jogkörében eljárva a 26. § (1) a) és b) pontja alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv. II. 10. 460/2015/ 10. számú ítéletének, továbbá a Szegedi Törvényszék 2. Mf.20. 194/2015/6. számú ítélete azon részét, mely kereseti kérelmünket elutasító része alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azokat, mivel sértik az Alaptörvény VIII. cikk (5) bekezdését, a XIII. cikk (1) bekezdését, a XV. cikk (1) és (2) bekezdését, XVII. cikk (2) bekezdését, az I. cikk (1) bekezdését, továbbá a C) cikk(1) bekezdésére figyelemmel a 28. cikkét.

Kérelmünk indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

I. Az alkotmánybíróági eljárás feltételeinek igazolása

1.

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének c) pontja szerint az Alkotmánybíróság „alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazott jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját”.

Az Abtv. 27. §-a alapján az indítványozó nem egy jogszabályt, hanem az alaptörvény-ellenes bírói döntést támadhatja, amennyiben az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.¹

Ezen rendelkezésnek jelen kérelmünk megfelel, mivel a panaszunk alapját képező , az ügy érdemében hozott döntések, ítéletek a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv. II. 10. 460/2015/ 10. számú ítélete, továbbá a Szegedi Törvényszék 2. Mf.20. 194/2015/6. számú ítélete (melyeket beadványomhoz F/4. szám alatt csatolok) [REDACTED] a peres eljárás felperesének – indítványozónak Alaptörvényben biztosított jogait sértik.

2.

Az Abtv. 26. § (1) bekezdése az alábbiakat tartalmazza: „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán

- a) az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és
- b) jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.

Az ügyben folytatott bírósági eljárásban történt az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása feltétel is teljesül meglátásunk szerint jelen panaszunk kapcsán a Kúria ítéletéhez kapcsolódóan, konkrétan A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény(a továbbiakban : Kjt.) 66. § (7) bekezdése és 13. §-a Alaptörvény ellenessége okán. A Kúria ítéletében a Kjt. 66. § (7) bekezdése alapján a Kjt. 2. § (2) bekezdésére és 13. §-ára tekintettel semmisnek mondta ki – Alaptörvény-ellenesen - a 06000/971-3/2013. ált. számú a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság közalkalmazottai számára kiadott Kollektív szerződés (F/5. szám alatt csatolva) 15.1. pontját, mely kimondja, hogy a „közalkalmazott háromévenkénti kötelező magasabb fizetési fokozatba történő előresorolásakor az illetménytábla szerint számított garantált illetményre

¹ Complex Jogtár Magyarország Alaptörvénye 24. cikkéhez fűzött magyarázatából

történő ráállást követően a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt bruttó 5000 forinttal kell megemelni”.

Jelen esetben a fentiekben meghatározott ítéletek, illetve a felülvizsgálatkor alkalmazott jogszabályi rendelkezések azok, melyek az Alaptörvényben a fentebbiekben meghatározott (a későbbiekben részletesen kifejtett) alkotmányos jogait sértik indítványozónak.

Alkotmányjogi panasz indítványunk a határozottság követelményének megfelel, mivel a [REDACTED] által képviselt - felperes által a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 5.M.442/2014. lajstromszámon indított munkaügyi perben keletkezett határozatokról van szó alkotmányjogi panasz indítványunkban és kifejezett kérelmet tartalmaz bírói döntések és jogszabályi rendelkezés megsemmisítésére.

A 3/2013. (II. 14.) AB határozat kimondja, hogy „Az Abtv. 52. § (1) bekezdés f) pontja szerint az indítvány - többek között – akkor minősül határozottnak, ha kifejezett kérelmet tartalmaz a jogszabály, jogszabályi rendelkezés vagy a bírói döntés megsemmisítésére.”

A 3/2013. (II. 14.) AB határozat kimondja : „ Az Abtv. 52. § (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság által lefolytatott vizsgálat kizárólag a megjelölt alkotmányossági kérelemre vonatkozik. Ez a rendelkezés ugyanakkor nem érinti az Alkotmánybíróságnak - többek között - az Abtv. 28. § (1) bekezdésében meghatározott, hivatalból megtehető megállapításokra vonatkozó hatáskörét. Az Abtv. 28. § (1) bekezdése lehetővé teszi az Alkotmánybíróság számára az átjárást a 27. § szerinti panaszból a 26. § szerinti panaszeljárásba. (Az Abtv. 52. § (2) bekezdésének szövegszerű értelmezése szerint az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában meghatározott eljárásban a 26. § szerinti normakontrollt lefolytathatja, de a 26. § alapján indult eljárásban a bírói döntést nem vizsgálhatná. Az Abtv. 52. § (2) bekezdésének az alkotmányjogi panasz rendszerére figyelemmel lévő értelmezése szerint viszont az Abtv. nem zárja ki annak a lehetőségét, hogy az „átjárás” a másik irányba, a 26. §-ból a 27. §-ba is megtörténhessen.)”

„Az Abtv. 28. §-ának fontos szabálya azonban az, hogy az Alkotmánybíróság számára átjárást biztosít a régi típusú, jogszabály alkotmányellenességének vizsgálatára irányuló, és a valódi panaszos eljárás között. Ez azt jelenti, hogy az Alkotmánybíróság akkor is vizsgálhatja az ügyben alkalmazott jogszabályt, ha a panaszos csak az ítélet megsemmisítését kéri, illetve akkor is foglalkozhat a bírósági eljárás alkotmányosságával, ha magát az indítványozó által megjelölt jogszabályt nem találja alkotmányellenesnek.”²

Ezen lehetőség alapján jelöltem meg beadványomban elsődlegesen az Abtv. 27. §-át, kérve szükség esetén a 26. § szerinti megvizsgálását panaszomnak. Ugyanis az eljárással kapcsolatosan felmerülhet véleményem szerint a **Kjt. 66. § (7) bekezdésének és 13. §-ának Alaptörvény-ellenessége.**

² Alkotmánybírósági Szemle, 1. szám 2012. 90. oldal

Azaz jelen esetben a normák koherenciája nem valósult meg, a Jat. 2.§ (4) bekezdés b) pontja alapján ugyanis „A jogszabályok megalkotásakor biztosítani kell, hogy a jogszabály ...illeszkedjen a jogrendszer egységébe, ”. A fent hivatkozott Kjt. rendelkezések meglátásom szerint nem illeszkednek a jogrendszerbe, mivel az Mt. rendelkezéseivel és az Alaptörvénnyel ellentétesek, így az Alaptörvény R cikkébe is ütköznek.

3.

Az Abtv. 1. § a) pontja szerint egyedi ügy: „a természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet jogát vagy kötelezettségét, jogos érdekét vagy jogi helyzetét érintő vagy eldöntő bírósági eljárás”. Ez nem igényel különösebb magyarázatot, hogy a felperes által benyújtott kereset (keresetlevél és keresetpontosítás F/ 6. szám alatt csatolva) és az azt eldöntő bírósági határozatok egyedi ügyben születtek, amely a természetes személy felperes jogát, jogos érdekét érinti és eldönti.

4.

A támadott határozatok, illetve az alternatív vizsgálat esetében fentebb említett jogszabályok alkalmazása folyamatban lévő konkrét büntetőeljárásban, méghozzá annak bírósági szakaszában, tehát bírósági eljárásban történt, történik, mégpedig a fentebb hivatkozott 2. B. 234/ 2012. számon indított büntetőperben.

5.

Az alkotmányjogi panaszom határidőben történő benyújtását igazolja, hogy felperes képviselőjét ellátó [REDACTED] 2016. február 1. napján vette kézhez a Kúria ítéletét (F/7. szám alatt csatolva a postakönyv releváns oldala), mely a peres eljárást lezárta (megjegyezzük a Kúria a II. fokú bíróság jogerős ítéletének jogerejét végzésével felfüggesztette az alperes felülvizsgálati kérelmében előterjesztett kérelem alapján). Ezek alapján beadványom megfelel az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott időbeliségnek, mivel „Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül... lehet írásban benyújtani.”

6.

Az Abtv. 27. § b) pontjával , továbbá a 26. § (1) bekezdés b) és (2) b) pontjával kapcsolatban előadom, hogy a panasz tárgyát képező határozatokkal szemben, jogorvoslati jogunkat kimerítettük.

II. Az alkotmányjogi panasszal érintett jogszabályok

Az Abtv.-ben említett „Alaptörvényben biztosított jog” fogalma az Abtv. indokolása szerint az alapjogok kategóriájánál tágabb, de a „bármely alaptörvényi rendelkezés” kategóriájánál szűkebb. Véleményem szerint ez azt jelenti, hogy az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvény „Szabadság és felelősség” fejezetébe tartozó alapjogokon kívül az Alaptörvény „Alapvetés” fejezetébe tartozó elveket is fel lehet használni. De tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz alapjául a „Szabadság és felelősség” fejezet alá tartozó alapjogok megsértése szolgál, csak említésképpen utalok arra, hogy a támadott határozatok, döntések, illetve a másodlagosan kifogásolt jogszabályhelyek és normatív utasítás az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdésében rögzített jogállamiság elvébe is ütköznek továbbá a 28. cikknek is ellentmondanak.

II. 1. Az Alaptörvény indítvánnyal érintett rendelkezései:

VIII. CIKK

(2) Mindenkinek joga van szervezeteket létrehozni, és joga van szervezetekhez csatlakozni.

(5) Szakszervezetek és más érdek-képviselői szervezetek az egyesülési jog alapján szabadon alakulhatnak és tevékenykedhetnek.

XIII. CIKK

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

XV. CIKK

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

XVII. CIKK

(1) A munkavállalók és a munkaadók – a munkahelyek biztosítására, a nemzetgazdaság fenntarthatóságára és más közösségi célokra is figyelemmel – együttműködnek egymással.

(2) Törvényben meghatározottak szerint a munkavállalóknak, a munkaadóknak, valamint szervezeteiknek joguk van ahhoz, hogy egymással tárgyalást folytassanak, annak alapján kollektív szerződést kössenek, érdekeik védelmében együttesen fellépjenek, amely magában foglalja a munkavállalók munkabeszüntetéshez való jogát.

28. CIKK

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

C) CIKK

(1) A magyar állam működése a hatalom megosztásának elvén alapszik.

I. CIKK

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

II. 2.

Továbbá ha a Tisztelt Alkotmánybíróság az Abtv. 28. § alapján jár el, a meglátásom szerint esetünkben vizsgálendő jogszabályi rendelkezések a következők:

Kjt. 66. § (7) bekezdése és 13. §-a:

„13. § A közalkalmazotti jogviszony tekintetében az Mt. 277. § (1) és (2) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy kollektív szerződés az e törvény, illetve az e törvény felhatalmazása alapján kiadott rendeletek előírásaitól akkor térhet el, ha az eltérésre ezek a jogszabályok felhatalmazást adnak.”

„66. § (7) Az (1)-(5) bekezdésben, illetve a 79/E. §-ban foglaltak alkalmazásával meghatározott illetménynél (garantált illetmény) magasabb összegű illetmény akkor állapítható meg, ha a közalkalmazott kiválóan alkalmas vagy alkalmas minősítést kapott.”

II.3. Az Alaptörvény C) cikkének megsértése figyelemmel a 28. cikk sérelmére

A Kúria már alperes felülvizsgálati kérelmének befogadásakor megsértette az Alaptörvény C) cikkében foglaltakat, figyelemmel a 28. cikkben foglaltak megsértésére is azzal, hogy az I. és II. fokú határozatok alapján – meglátásunk szerint – a Pp. 358. § (2) bekezdésének értékhatárát tekintve kérelem előterjesztése nem volt lehetséges (erre csatlakozó felülvizsgálati kérelmünkben hivatkoztunk – F/8. szám alatt csatolva).

A Pp. kógensen rendelkezik a munkaügyi perek esetén a felülvizsgálat lehetőségéről, amikor kimondja:

„358. § (2) Nincs helye felülvizsgálatnak - a (3) bekezdésben foglalt kivétellel - ha a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték, illetve annak a 24. §, valamint a 25. § (3) és (4) bekezdése alapján, továbbá a 25. § (3) bekezdésének az egyesített perekre történő megfelelő alkalmazásával megállapított értéke a teljes munkaidőre megállapított kötelező legkisebb havi munkabér (minimálbér) ötszörösét nem haladja meg.”

A felülvizsgálati kérelemben vitatott érték 135 200 forint, mely lényegesen kevesebb, mint a minimálbér ötszöröse.

A felülvizsgálati kérelem előterjesztésére azon esetben volt lehetőség, amennyiben a Tisztelt Kúria a jogviszony módosulásának tekinti a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelemben szereplő jogvita alapját , mivel az értékhatártól való eltérésre csak akkor van lehetőség a Pp. szerint, ha

"358. § (3) A (2) bekezdésben meghatározott értékhatár alatt is helye van felülvizsgálatnak, ha

a) a jogviszony keletkezésének, módosulásának, megszüntetésének jogszerűsége, valamint a kártérítés, illetve a sérelemdíj iránti igény vitás,

b) a munkaviszonyból származó kötelezettségeknek a munkavállaló által történt vétkes megszegése miatt alkalmazott jogkövetkezmény vitás vagy

c) a fegyelmi vétség miatt vagy a méltatlansági eljárásban alkalmazott jogkövetkezmény vitás."

A jogviszony módosulását mind a Munka Törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban : Mt.) 58. §-a, mind a Kjt. 21. § (1) bekezdése alapján írásba kell foglalni, s ahhoz a felektől a kétoldalú elfogadás szükséges. Viszont jelen indítvánnyal érintett per tárgya tekintetében nem történt meg felperes kinevezésének módosítása, melyet felperes elfogadott volna, s bár a Kúria a befogadhatóság tekintetében jogviszony módosulásnak tekintette a kereset jogalapját, döntésében mégis arra hivatkozott, hogy az illetményelemek megváltozása – a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész elvonása - nem a kinevezés módosítása, módosulása.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmek befogadhatósága tekintetében hivatkozott A felülvizsgálati kérelem előterjesztésének a munkaügyi perekben irányadó egyes módosított szabályairól szóló 1/2014.(II.10.) KMK véleményre, mely szerint a „ munkajogviszony „módosulása” által érintett anyagi követelésen nemcsak olyan munkáltatótól származó juttatást kell érteni, amelyre nézve a felek között van megállapodás (munkaszerződés/kinevezés vagy annak részét képező külön megállapodás), hanem olyan juttatást is, amely munkaviszonyra vonatkozó szabály (Mt. 13. §) alapján jár (például pótlékok, szabadság pénzbeni megváltása, rendkívüli munkavégzés ellenértéke, utazási költségtérítés), vagy amelyet a munkáltató kötelezettségvállalása (Mt.16.§) biztosít (például prémium-, cafetéria-, költségtérítési, jutalom-szabályzat). Ezek ugyanis a munkajogviszony tartalmi elemét jelentik, hiszen akkor is a munkaviszony részét képezik, ha erről kifejezetten munkaszerződésbeli, egyéb megállapodásbeli rendelkezés nincs”.

Ezen KMK vélemény , illetve ez alapján a Kúria döntése a kérelmek elfogadásáról a Pp. 358. §-ának tekintetében (figyelemmel az Mt. és Kjt. már hivatkozott rendelkezéseit is) – meglátásunk szerint – már bírósági normaképzés, jogszabályalkotás, mely ellentétes az Alaptörvény fentebb hivatkozott rendelkezéseivel.

A bírósági normaképzés nem juthat el a törvényhozó hatalom elvonásához, a törvényrontó értelmezéshez, vagyis a desuetudóhoz, különös tekintettel azokra az esetekre, amikor a törvényrontó jogértelmezés egyben alapjog-korlátozást is eredményez.

A Kúriának ez az értelmezése (KMK vélemény ezen része) azon túl, hogy az Alaptörvény 28. cikkéből nem vezethető le, ellentétben áll a 25. cikk (3) bekezdésével is, amely a jogalkalmazás egységének biztosítására, és nem a jogalkotó vélt, vagy valós mulasztásának jogegységi határozattal történő korrigálására vonatkozó felhatalmazást tartalmaz. Ezen túlmenően a KMK nyelvi kereteket figyelmen kívül hagyó normaértelmezése az egységes

joggyakorlat biztosítása helyett oda vezetett, hogy a jogértelmezés az értelmezett jogszabálytól elvált, és a törvényhozás talajára tévedve sérti az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdésében deklarált és az Alaptörvény államszervezetre vonatkozó rendelkezéseiben testet öltő hatalommegosztás elvét. Azaz ezen értelmezéssel, a befogadhatóság alapját képező KMK vélemény meghozatalakor – és ennek alkalmazásakor - a Kúria túllépte véleményünk szerint a jogegység biztosítására vonatkozó alaptörvényi felhatalmazás kereteit és elvonta a törvényhozói hatalmi ág jogkörét, ami az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdésének sérelmét eredményezte.

II.4. Az Alaptörvény VIII. cikkének és XVII. cikkének sérelme

A Kúria ítéletével sértette az Alaptörvény VIII. cikkében foglalt szakszervezetek szabad tevékenységéhez foglalt jogát is azáltal, hogy az indítványozóra is vonatkozó kollektív szerződés 15.1. pontjának semmisségét kimondta, azaz korlátozta a kollektív szerződéskötés lehetőségének korlátozása tekintetében a szakszervezetek tevékenységéhez való jogát – mely indítványozót közvetlenül is érinti, mint a [REDACTED] tagját -, valamint az Alaptörvény XVII. cikkének (2) bekezdését is sértette ezen döntése, mely a munkáltató és a munkavállalók szervezeteinek lehetőséget biztosít a kollektív szerződés megkötésére (megjegyezzük sérti a rendelkezés a Ptk-ban deklarált szerződéskötési szabadságot is). Mindehhez kapcsolódik azon tény is, hogy a Kjt. 13. §-a indokolatlan kollektív szerződés tartalmára vonatkozó korlátozásával – meglátásunk szerint – szintén sérti mind az Alaptörvény VIII. cikkében, mind a XVIII. cikkében foglaltakat, azaz Alaptörvény-ellenes, s ezen jogszabályi rendelkezést alkalmazta a Kúria ítélete meghozatalakor.

Ezen cikkek sérelme körében kívánunk kitérni a Kjt. 66. § (7) és (8) bekezdésének Alaptörvény-ellenességére, melyeket szintén alkalmazott a Kúria határozatának meghozatalakor, döntésének indokolása során. A Kjt. két hivatkozott bekezdése indokolatlanul korlátozza a kollektív szerződés kötés jogát, a szerződés tartalmának szabad meghatározása tekintetében indokolatlan megkötéseket rögzít, amikor csak a teljesítményértékeléshez kapcsolódóan ad lehetőséget a magasabb illetmény meghatározására, s tulajdonképpen semmibe veszi a munkáltató és a munkavállalók érdekeit képviselő szakszervezet megállapodását a magasabb illetmény lehetősége tekintetében. (Itt kívánjuk megjegyezni azon tény is, hogy korábban a 239/2004. (VIII. 16.) Korm. rendelet rendelkezett a közalkalmazottak tekintetében megvalósítandó bruttó 6%-os keresetnövelésről, mely növekedés szintén felperes munkáltatói döntésen alapuló illetményrészében jelent meg, s tulajdonképpen az alapja is volt a Kollektív Szerződés vitatott, Kúria által semmisnek nyilvánított pontjának .)

Jelen esetben tehát az ítéletekben felhívott jogszabályokból – illetve ezáltal az ítéleti indokolásból – a jogértelmezés általános szabályainak megtartása mellett nem következnek az indítványozót marasztaló bírói döntések, így azok – az Abh. idézett megállapítására is

tekintettel – sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből levezetett indokolási kötelezettséget, amely az ítéletek alaptörvény-ellenességét eredményezi.

II.5. Az Alaptörvény XV. cikkének sérelme

A II.4. pontban jelzett Alaptörvény-ellenesség közvetlenül kapcsolódik ahhoz, hogy a Kjt. 13. §-a sérti az Alaptörvény XV. cikkében foglalt megkülönböztetés tilalmát is. Nevezetesen azért, hogy a közalkalmazotti jogviszonyban lévő személyek esetében szigorúbb szabályozást fogalmaz meg a kollektív szerződés tartalma tekintetében, mint az Mt. hatálya alá tartozó munkavállalók esetében. Ezen megkülönböztetés megalapozatlan és nincs alkotmányos indoka.

A diszkrimináció tilalma az Alkotmánybíróság gyakorlatában a jogrendszer egészét átható alkotmányos alapelvként kapott értelmezést. Ez alapján valamely megkülönböztetés alkotmányellenessége akkor állapítható meg, ha a jogszabály a szabályozás szempontjából egymással összehasonlítható jogalanyok között tesz különbséget anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne {vö. 20/2014. (VII. 3.) AB határozat, Indokolás [244]}. {10/2015. (V. 4.) AB határozat, Indokolás [18]–[19]}

„az Alaptörvény XV. cikk (1) illetve (2) bekezdésének rendelkezései között nincs éles határvonal. A XV. cikk (1) bekezdésének első mondata [...] több jelentésű. A jogrendszer rendező elveként tartalmazza az általános jogegyenlőségi szabályt, kimondja az egyenlőséget sértő kiváltságok tilalmát, és a jogrendszer mindenkire vonatkozó azonos érvényesülését (ez utóbbi jogalkalmazói követelmény). Az általános jogegyenlőség követelménye az emberi méltósághoz való jogból – az emberek egyenlő méltóságából – ered, és ez elválaszthatatlan a diszkrimináció tilalmától.” {8/2015. (IV. 17.) AB határozat, Indokolás [106]}

Azaz hivatkozunk arra is, hogy a jelzett diszkriminációval megvalósul az Alaptörvény I. cikkének sérelme is.

II.6. Az Alaptörvény XIII. cikkének sérelme

Indítványozó tulajdonjoghoz való joga is sérült mind a Kúria, mind a II. fokú bíróság keresetet elutasító része alapján. Ugyanis a munkáltató „Előresorolás közalkalmazotti jogviszonyban”, illetve „Értesítés illetményváltozásról” és ehhez hasonló megnevezésű dokumentumokban rögzítette a számára járó illetményt – ennek keretében a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészre való jogosultságot is –, s ezen illetményrészt egyoldalúan beszámította, illetve a későbbiekben azt elvonta, így sértve az Alaptörvény XIII. cikkében nevesített jogát. Itt kívánunk kitérni arra is, hogy a peridőszakban hatályos Mt. 15-17. §-aiban foglaltakra is figyelemmel is jogellenes volt a munkáltatói intézkedés, melyet a Kúria nem vizsgált, az Alaptörvény 28. cikkét is figyelmen kívül hagyva.

Azon esetben, ha az előresorolási dokumentumot az illetmény módosításáról szóló munkáltatói ajánlatnak tekintjük, abban az esetben egyoldalú jognyilatkozat / egyoldalú kötelezettségvállalás kategóriájába esik véleményünk szerint, azaz az Mt. szerint azt sem módosíthatja a munkáltató a munkavállaló hátrányára a munkavállaló beleegyezése nélkül, azaz a Kollektív Szerződés által is megalapozott munkáltatói döntésen alapuló illetményt nem

számíthatja be a kormányrendeletek által meghatározott garantált bérminimumba, nem csökkentheti egyoldalúan, hiszen az Mt. a következőket rögzíti:

„15. § (1) Egyoldalú jognyilatkozatból csak munkaviszonyra vonatkozó szabályban meghatározott esetben származhatnak jogok vagy kötelezettségek.

... (3) Az egyoldalú jognyilatkozatra a megállapodásra vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

(4) Az egyoldalú jognyilatkozat a címzettel való közléssel válik hatályossá és - e törvény eltérő rendelkezésének hiányában - csak a címzett hozzájárulásával módosítható, vagy vonható vissza.

...

16. § (1) Egyoldalú kötelezettségvállalás (a továbbiakban: kötelezettségvállalás) alapján a jogosult elfogadására tekintet nélkül követelhető a vállalt kötelezettség teljesítése.

...

(3) A kötelezettségvállalásra egyebekben az egyoldalú jognyilatkozatra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni, azzal az eltéréssel, hogy a kötelezett nem hivatkozhat jognyilatkozata hatálytalanságára, hogy a jogosulttal való közlés nem, vagy nem szabályszerűen történt.

...

17. § (1) A munkáltató a 15-16. §-ban meghatározott jognyilatkozatait általa egyoldalúan megállapított belső szabályzatban vagy egyoldalúan kialakított gyakorlat érvényesítésével (a továbbiakban együtt: munkáltatói szabályzat) is megteheti.”

Azaz a munkáltató kötelezettséget vállalt az „Előresorolási dokumentummal” a munkáltatói döntésen alapuló illetmény megfizetésére, melyet a későbbiekben egyoldalúan módosított.

II.7.

Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság arra ítéletében (F/ 9. szám alatt csatolva), hogy a garantált bérminimum fogalmába a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész nem számítható be, továbbá azon tényre is, hogy – a megváltozott jogszabályi környezetet figyelmen kívül hagyva is – a 2006.1544. EBH az alperesnél hatályban lévő Kollektív szerződésre tekintettel nem alkalmazható.

Az illetmény megállapítására vonatkozó alperesi intézkedésekből megállapítható, hogy 2013. augusztus 1-jétől alperes a Kjt. 66. § (9) bekezdésében foglalt kötelezettsége ellenére a felperes garantált illetményét nem egészítette ki a garantált bérminimumra, illetve amikor a kiegészítés megtörtént, azt a Kollektív Szerződés által biztosított illetménykiegészítés csökkentésével jogellenesen biztosította. Megjegyezzük, hogy 2014. január 1-jétől – alapul véve a 2013-ban adandó garantált bérminimumra történő kiegészítést is, nem a kötelező illetményemelést hajtotta végre a munkáltató. Felperesnek a Kollektív Szerződés szerinti juttatást az addigi összilletményén – illetve a 2014-es bértábla szerinti illetményemelkedést is hozzászámítottan – felül kellett volna megkapnia.

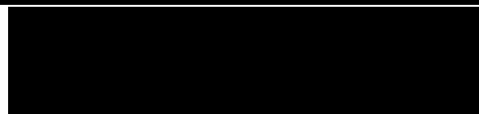
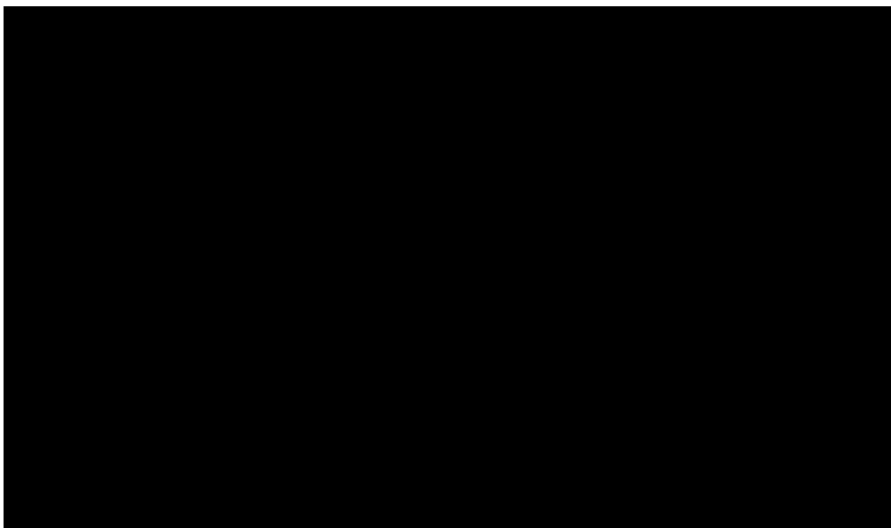
Helyesen állapította meg mind az I. fokon, mind a II. fokon eljáró bíróság, hogy a Kjt. 66. § (1) bekezdése szerint az illetménykiegészítés (így munkáltatói döntésen alapuló illetményrész sem) nem minősül garantált illetménynek, így abba nem számítható be.

Meglátásunk szerint helyesen állapította meg az I. fokon eljáró bíróság a Kjt. 66. § (9) bekezdése hatályba lépése előtti időszak tekintetében is a kereseti kérelem megalapozottságát hivatkozva a Kjt. módosítás indokolására.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a fentiekben levezetett indokolás alapján panaszunkat bírálja el, s annak adjon helyt.

Tisztelettel:

Szekszárd, 2016. március 30.

Mellékletek:

- F / 1. – kivonat nyilvántartásba vételről
- F / 2. - meghatalmazás
- F / 3. – ügyvédi meghatalmazás / jogi szakvizsga-bizonyítvány hitelesített másolata / F/ 2 – panasszal érintett határozatok
- F / 4. – Kúria ítélete
- F / 5. – Kollektív Szerződés
- F / 6. – keresetlevél és keresetpontosítás
- F / 7. – postakönyv releváns részének másolata
- F / 8. - csatlakozó felülvizsgálati kérelem
- F / 9. – I. fokú ítélet
- F / 10. – adatkezelési nyilatkozat